

Onların Fazlası Var

– fuatturker · 01 Haziran 2012

Anneler, çocuğunun güzel insan olabilmesine yardımcı olacak ilk öğretmenler. Yıllar boyu bu amaçla büyük çaba harcayan, maddi manevi pek çok özveride bulunan anneler hakkında bir şeyler yazmayı düşündüm. Ancak genel olarak anneleri değil, diğer tüm engelli çocuk anneleri gibi o özveriyi doruğunda yaşayan Down Sendromlu çocuk sahibi anneleri anlatmak istiyorum..

Onlar hep kabullenmek ve topluma karşı evladını hep savunmak zorunda olan anneler. Her biri, hikâyesi farklı olan ama sonuçta benzer şeyleri yaşayan anneler. Onlar yarışçı toplumun yarışçı anneleri ama diğer birçok anne gibi çocuğunu "yarış atı" gibi koşturmak yerine çocuklarıyla birlikte zamana karşı yarışan anneler. Ömür boyu eğitim içinde olan anneler onlar. Çocuklarıyla birlikte öğreniyor, çocuklarıyla birlikte hayata dair tecrübe kazanıyorlar. Sabrı, merhameti ve şefkati gönülden yaşıyorlar. Turuncu Dergi, "çocuğuna hiç terlik atmamış anneler var mıdır?" diye soruyordu. Muhtemelen çocuğuna hiç terlik atmayan annelerdir onlar.

Down sendromlu çocuklar... Onların gerçekte fazlası var. Nasıl mı? Down Sendromlu çocuğun vücudundaki hücreler 46 yerine fazladan bir kromozoma, yani 47 kromozoma sahip. Down Sendromu bir hastalık değil genetik bir farklılık. İnsan vücudunu oluşturan hücrelerin çekirdekleri, kromozomlarla birbirlerine bağlanmış olan genlerden oluşuyor. İşte bu genler ve kromozomlar fizyolojik ve kişilik yapımızın ana unsurları ve dolayısıyla çocuğun fazladan sahip olduğu bir kromozom onun hayatını etkiliyor.

Onların fazlası var demiştim; işte Down Sendromlu çocukların diğer güzel fazlalıkları:

Onlar dürüst, yalan söylemeyi bilmiyorlar. Kurallara uyuyorlar, düzenliler, yardım etmeyi seviyorlar. Neşeli, cana yakın, içten pazarlıksız, plansız, hilesiz, duygusal çocuklar. Doğayı, hayvanları seviyorlar, acıma duyguları gelişmiş, insancıl, kin gütmeyen, nefreti bilmeyen çocuklar. Güzel sanatlara, müziğe, taklitçiliğe eğilimli ve yetenekliler. Bencilik nedir bilmiyor, karşılıksız seviyorlar.

Zekâ düzeyi düşük insanlarla "mongol" ifadesiyle alay edildiğini hatırlıyorum. Birçok anne bu sebeple ve meraklı bakışlardan korumak için Down Sendromlu çocuğunu evden dışarı çıkaramıyor iken bugün onlar -ne güzel ki- hayatın içindeler.

Biz "engelsiz" insanlar, engeli olanları, "özürlü, sakat, engelli" gibi kavramlardan hangisiyle adlandırma konusunu bile henüz çözebilmiş değiliz. Ancak bunu ve diğer engelleri aşmalı, onlara hayatın her sahasında imkân ve fırsat tanımalıyız.

Dünya imtihan mekânı ve dünya hayatı olgunlaşmak ve ecir alabilmek için bir fırsat. Kuşkusuz bazı güzelliklerden yoksun yaşamak önemli bir imtihan. Ancak zorluk durumlarında Yaratıcısına yakın olduğunda insanın kazanımları da büyür. Yaşadığı imtihanı sabrederek güzel bir şekilde verirse, kişi karşılığını kat kat fazlasıyla alabilir.

Down Sendromlu birçok çocuk farklılığının farkında olmuyor. Bizlere ise önemli görevler düşüyor; engelli insanlara karşı şefkat, merhamet, saygı ve yardımseverlik duygularıyla hareket etmek. Bu bizim için önemli bir imtihan.

Başkalarının gözünde özürlü olan çocuklarını, seçilerek kendilerine verilmiş özel çocuklar olarak gören anneler, kendileri de özel insanlar. Onlar gösterdikleri sabır ve tevekkülle sınanıyorlar. Normal çocuklardan daha fazla ilgi, sevgi ve şefkat göstererek büyütüp yetiştirdikleri çocukları, onlar için sonsuz mutluluğun anahtarı olabilir.

Kimi zaman şuuru kapalı kişilerin, engelli insanları hedef alan, insanlıktan uzak, basit ve kırıcı espriler yaptıklarına tanık oluruz. Gerçekte özürlü olanlar, bu vicdansız kişiler olmalı.

Engellileri incitenlere saygıyı, sevgiyi, şefkatli ve merhameti hatırlatmalı. Çünkü güzellik yapanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Bu bilinç yaygınlaştığında hem engelli insanların hem ailelerinin yaşamı daha kolaylaşacak ve daha sosyal insanlar olacaklardır.

Engelli çocuk, annesi için de sağlıklı insanlar için de yük değildir; her insan gibi değerlidir. Sayıları az da olsa hatta bir elin parmakları kadar da olsa tüm gereksinimleri karşılanmalı, hayat onlar için daha kolaylaştırılmalı.

Engelliler asla dışlanmamalı, hayatımızda olmalı.

Gösterilecek şefkat ve saygı onlara yaşama sevinci verir. Engeller üstesinden gelmek içindir; insan için asıl engel aşamayıp, engellere takılmaktır...

Rabb'im tüm engellilerin, engelli çocuk annelerinin ve yakınlarının yardımcısı olsun.

Fuat Türker, Kadın Haberleri